

(§ 33), at al Frihedsstraf skulde udstaa i Anstalter, der tilhører Staten eller dog staar under dennes Styre. Men det samtidig forelagte Forslag til Ikrafttrædelseslov indeholdt i § 19 en Overgangsbestemmelse, hvorved der dels fastsattes en midlertidig Opretholdelse af den hidtil bestaaende Ordning med de af Straffeloven følgende Ændringer, dels paalagdes Regeringen inden 2 Aar efter Borgerlig Straffelovs Ikrafttræden at fremsætte Lovforslag til Gennemførelsen af Bestemmelsen i Straffelovslorslagets § 33 i dens fulde Omfang. Under Forslaget's Behandling i Rigsdagen opnaaedes der imidlertid Enighed om at udskyde Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang man skulde gaa over til at lade al Afsoning af Frihedsstraf ske i Statsanstalt (jfr. Rigsdagstidende 1929—30 Tilæg B. Sp. 219—20), og Resultatet blev da Vedtagelsen af Ikrafttrædelseslovens § 20 i den nu foreliggende Skikkelse, jfr. foran.

Med Hensyn til de Grunde, der taler for Statens Overtagelse af de kommunale Arresthuse, henvises til det fornævnte Regeringsforslag af 1924, hvor der bl. a. findes aftrykt som Bilag 1 til Lovforslaget en af den daværende Direktør for Fængselsvæsenet afgiven Betænkning angaaende Statens Overtagelse af Arresthusenes Forvaltning m. v.

Det skal endvidere anføres, at allerede den første Straffelovskommission under Professor *Carl Goos's* Formandskab i sin Betænkning (1912) indtog det principielle Standpunkt, at Staten maatte tage Straffuldbyrdelsen i sin Haand, „da man kun derved kan opnaa en rationel Udførelse af de Foranstaltninger, der efter Kommissionens Skøn maa træffes, for at Fangerne kunne faa det moralske, intellektuelle og materielle Udbytte af Straffen, som tilsigtes, hvilken Betragtning med særlig Styrke gør sig gældende, hvor der er Tale om en ikke ganske kortvarig Straffetid“. Paa samme Maade pegede Professor *Carl Torp* i Bemærkningerne til sit Straffelovsforslag af 1917 paa, at det er lidet rimeligt og lidet pædagogisk at anvende den mindre fuldkomne Straffuldbyrdelsesform over for Nybegynderne paa Forbryderbanen, dem, der endnu er Udsigt til at redde, og for hvem det bedste ikke er for godt. Endelig foresloges det i det sidste Kommissionsudkast af 1923, at Fængsel, hvis Minimumstid foresloges til 1 Maaned, altid skulde udstaa i Statsanstalter, medens derimod Hæfte skulde udstaa i Arresthus.

Den bestaaende Tvedeling af Fængselsvæsenet mellem et statsligt og et kommunalt er ikke alene af principielle Grunde mindre

heldig, men den er endvidere til Hinder for en rationel Udnyttelse af de forhaandenværende Pladser i Arresthusene. I de senere Aar har Antallet af Arrestdage for hele Landet under eet svaret til en gennemsnitlig Belægningsprocent af under 50 pCt., jfr. nedenfor. Men medens enkelte større Arresthuse til Stadighed eller hyppigt har været meget stærkt belagt, har adskillige af de mindre Arresthuse været meget lidt benyttede.

Som *Bilag 1* findes vedføjet en Fortegnelse over samtlige Landets Arresthuse, indeholdende Oplysning om deres Pladsforhold og deres Belægning i Kalenderaarene 1931, 1932 og 1933. Det samlede Antal Pladser udgør 2 200, der fordeler sig med 613 paa Staden København, 751 paa Øerne i øvrigt og 836 paa Jylland. Det gennemsnitlige daglige Fangebelæg udgjorde i de 3 nævnte Aar henholdsvis 881, 948 og 879.

Ved Gennemførelsen af det foreliggende Forslag vil det blive muligt at foretage en mere ligelig Fordeling af Fangerne mellem de forskellige Arresthuse. Det er yderligere Tanken i saa Henseende at søge gennemført en Sondring inden for Arresthusene, saaledes at de større og bedst egnede Arresthuse fortrinsvis anvendes til Afsoning af Straffe af en vis længere Varighed, medens de mindre Arresthuse, i hvilke det erfaringsmæssigt er vanskeligt at gennemføre en regelmæssig Sysselsættelse for Fangerne, fortrinsvis vil blive benyttet som Varetægtsfængsler. Endelig skal man ikke undlade at pege paa, at det vilde være muligt at samle de meget faatallige Kvindefanger i bestemte Arresthuse under udelukkende kvindeligt Tilsyn. Et særligt Kvindefængsel — bortset fra Statens Kvindefængsel — findes i Øjeblikket kun indenfor Staden Københavns Fængselsvæsen, medens Kvinderne i de øvrige Arresthuse maa huses i samme Bygning som de mandlige Fanger, en Ordning, der er lidet tidssvarende.

Da Forslaget gaar ud paa Statens Overtagelse af samtlige bestaaende Arresthuse og hele det ved disse fast ansatte Personale, vil der ikke kunne paaregnes nogen øjeblikkelig Nedgang i det offentliges Udgifter paa dette Omraade. Men efter de Erfaringer, man har indvundet i andre Lande (f. Eks. Norge og England), maa det forventes, at man gennem en Centralisation af hele Fængselsvæsenet vil kunne opnaa væsentlige Udgiftsbesparelser bl. a. ved Nedlæggelse af en Del mindre Arresthuse, som det efterhaanden viser sig muligt at undvære.

Som *Bilag 2* findes vedføjet en Oversigt indeholdende nogle gennem Amterne og